

תת"ע 1293/08/13 - מדינת ישראל נגד משען עוזי עזרא משען עוזי עזרא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1293-08-13 מדינת ישראל נ' משען עוזי עזרא
תיק חיצוני: 52200776459

בפני	כב' השופטת רות רז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	משען עוזי עזרא משען עוזי עזרא
נאשמים	

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה ואין לו פוליסת ביטוח תקפה, בניגוד לסעיף 10 (ב) לפקודת התעבורה ולסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

הנאשם כפר בכתב האישום וטען כי עשה כל שלעיל ידו למנוע את הנהיגה.

נשמעה פרשת התביעה במסגרתה העידו שני עדי תביעה והוגשו מסמכים שרשמו.

ב"כ המאשימה הכריז אלו עדי והדיון נקבע לשמיעת פרשת הגנה.

בשלב זה הוגשה בקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המאשימה, החלטתי לדחות את הבקשה, מנימוקים כדלקמן:

בית המשפט יקבל טענת הגנה מן הצדק ויבטל כתב אישום במקרים בהם נפגעת זכותו של נאשם להליך משפטי הוגן או כאשר קיומו של הליך משפטי פוגע באופן ממשי בתחושת צדק והגינות.

סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי ניתן לבטל כתב אישום על פי דוקטרינת "ההגנה מן הצדק" אם "הגשת

עמוד 1

כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

הגנה מן הצדק נועדה להגן על זכויות נאשם, להרתיע את הרשות מפני שימוש לרעה בסמכויותיה ולשמור על אמון הציבור בבתי המשפט.

ביטול אישום מפאת טענת "הגנה מן הצדק" יעשה במקרים חריגים ביותר ולאחר יישום מבחן שלושת השלבים, כפי שנקבע בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ. ראשית, יש לזהות את הפגמים שנפלו בהליך בעניינו של הנאשם ועל עוצמתם. שנית, יש לבחון האם בניהול ההליך, חרף הפגמים, ישנה "פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות". שלישית, יש לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו " באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום ".

טענה בדבר הגנה מן הצדק תתקבל רק במקרים נדירים ביותר, כאשר ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות, ולא כדבר שבשגרה. ביטול הליך מטעמי הגנה מן הצדק הינו צעד קיצוני שביהמ"ש נהוג בו במשורה, במקרים חריגים ביותר.

בחנתי האם נפלו פגמים בהליך והגעתי לכלל מסקנה כי לא נפלו כל הפגמים כמפורט על ידי ב"כ הנאשם, והפגמים אשר נפלו אינם מצדיקים בעוצמתם את ביטול כתב האישום.

1. רישום דו"ח תנועה על ידי שוטר שאינו שוטר תנועה.

לא מצאתי כל פגם בכך שע.ת.1, רוני לחמי, רשם הזמנה לדין וכתב אישום (ת/1). מדובר בעד שהינו שוטר סיור ולכן רשאי לרשום הזמנה לדין בגין עבירה שנעברה לנגד עיניו והבחין בה.

דנ"פ 9263/99 מדינת ישראל נ' רמי בקשי, אליו הפנה ב"כ הנאשם, עוסק בנסיבות אחרות בהן השוטר שרשם את הדו"ח אינו השוטר אשר הבחין בביצוע העבירה, ולכן אינו רלבנטי לענייננו.

2. חתימה על כתב האישום

בניגוד לנטען על ידי ב"כ הנאשם, ההזמנה לדין וכתב האישום (ת/1) נושאים חתימה של תובע מכוח מינוי של המפכ"ל.

3. אישום בסעיף 10(ב) לתקנות התעבורה במקום באישום לפי פקודת התעבורה.

לפי כתב האישום מואשם הנאשם כדלקמן: " הרשית לנהוג ברכב המנועי (שבבעלותך) שבשליטתך לאדם שאין לו ר.נ. תקף לסוג הרכב הנ"ל בניגוד לסעיף 10 (ב) לת"ת ".

האישום לפי סעיף 10 (ב) צריך להיות לפי פקודת התעבורה ולא לפי תקנות התעבורה כפי שנרשם.

לטעמי, מדובר בטעות טכנית ומינורית ולא בפגם משמעותי.

סעיף האישום מפורט באופן מילולי כך שהעבירה המיוחסת לנאשם מובנת וברורה. מהות האישום הינה בתיאור העובדות המופיע בכתב האישום, לפיו הרשה הנאשם לנהוג ברכב הנמצא בשליטתו למי שאינו בעל רישיון נהיגה תקף.

ב"כ הנאשם הפנה לרע"פ 72/87 מוחמד שקיר נ' מדינת ישראל. באותו עניין נטען כי כתב האישום ייחס לנאשם עבירה שאינה קיימת לפי תקנה 22(א) לת"ת, תש"ל-1970. בית המשפט העליון קבע כי אכן האזכור של שנת תש"ל-1970 הינו משובש, שכן התקנות הותקנו בשנת תשכ"א-961, אך קבע כי אין בו כדי להצדיק ערעור. כמו כן קבע בית המשפט כי טענה לפגם בכתב האישום צריכה להיעשות על אתר וללא השהייה.

בית המשפט העליון בעניין מוחמד שקיר מוסיף ואומר: "דרוש אישורו של בית המשפט להעלאת הטענה בשלב מאוחר והאישור לא ניתן על ידי בית המשט אם המדובר בפגם שולי וחסר השלכה על יכולת ההתגוננות של הנאשם, הוא שהיה כאן".

ב"כ הנאשם לא העלה את הטענות לעניין פגם בכתב האישום באופן מיידי ועל כן לא נעתרתי להעלאת הטענה בפתח ישיבת ההוכחות. כעת מעלה ב"כ הנאשם פעם נוספת את הטענה במסגרת בקשתו להגנה מן הצדק, מבלי שבית המשפט התיר זאת. למרות זאת, אתייחס לטענה.

הפגם אליו מפנה ב"כ הנאשם אינו פגם משמעותי אלא פגם זניח שאין לו כל השפעה על הגנת הנאשם ובוודאי שאינו פוגע בהגנתו. האישום המפורט בכתב האישום ברור ומובן, והנאשם יכול היה להבין בדיוק מה האישום המיוחס לו.

לכן, אין הפגם עומד בתנאים להגנה מן הצדק.

4. העדר ציון ניקוד לצד סעיפי האישום

האשומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום אינם נושאים בצדם נקודות במשרד הרישוי ועל כן לא היה צורך לציין את מספר הנקודות.

ציון מספר נקודות שירשמו לחובת נאשם חל רק בנוגע למסירת הודעת תשלום קנס, לפי תקנה 69א(ד) לפקודת התעבורה שאינה חלה בענייננו. לא רק זאת, בע"פ(ת"א)70712/08 תירוש דנה נ' מדינת ישראל נטענה טענת הגנה מן הצדק בשל אי רישום נקודות לצד סעיף העבירה. בית המשפט קבע:

"למעלה מן הדרוש אציון, כי גם לו הייתי קובעת כי היה על השוטר לרשום את מספר הנקודות שניתן בגין הרשעה בעבירה על גבי הדו"ח, הרי שלא קמה כאן תחולה ל"הגנה מן הצדק" השמורה למקרים בהם נעשית פגיעה ממשית בתחושת הצדק. למותר לציין כי לא התקיימה במקרה דנן כל פעולה של התעמרות מצד המשטרה."

5. פירוט כפירה

בישיבת הקראה שהתקיימה ביום 28.11.13 הופיעה מתמחה ממושרד ב"כ הנאשם והודיעה: " הנאשם כופר בעובדות כתב האישום. כפירה טוטאלית. עו"ד בנדל יפרט את הכפירה לתיק בית המשפט"

למרות הודעה זו לא הגיש ב"כ הנאשם פירוט הכפירה ועל כן התבקש לעשות כן בישיבה שנקבעה לשמיעת הוכחות טרם תחילת השמיעה ההוכחות.

לפי סעיף 152 (א) לחוק סדר הדין הפלילי הדין בתשובת הנאשם לאישום, נקבע, " רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו. "

ב"כ הנאשם מבקש ללמוד גזירה שווה מהחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 4559/09 שמעון פוזנר נ' מדינת ישראל שם קבע בית המשפט כי החלטת בית המשפט לחייב את הנאשם להשיב לכתב האישום פגעה בזכותו להליך הוגן ושללה את זכותו להתגונן ולהראות שאין מאומה בכתב האישום. אלא שבאותו פס"ד התקיימו נסיבות שונות בתכלית השינוי שכן "כתב האישום שנשלח למערער וצורף להודעת הערעור מטעמו, לא רק שאינו מגלה עבירה אלא שנוסחו סתום. באף אחד משלושת הנוסחים של כתב האישום לא פורטו עובדות המשמשות בסיס להפעלה החזקה מכוחה הורשע המערער". בנסיבות מיוחדות אלה קבע בית המשפט המחוזי כי לא היה מקום לחייב את הנאשם להשיב לכתב האישום.

בעניינו, השיב ב"כ הנאשם לכתב האישום ונדרש על ידי בית המשפט לפרט את הכפירה, הואיל וב"כ הנאשם נמנע מלעשות כן למרות הודעתו בישיבת ההקראה, על ידי מתמחה ממושרדו.

6. ראיות שאינן נמצאות בידי התביעה

במהלך עדותו של ע.ת.2, ניר גולדברגר, טען העד כי נרשם על ידו מזכר הקשור לתיק. לדבריו רשם במזכר, בתחנת המשטרה, את תגובתו של הנאשם לביצוע העבירה ואת הסבריו לביצוע העבירה. מדבריו עולה כי לא פירט במזכר את נסיבות ביצוע העבירה כפי שהבחין בה אלא את תגובת הנאשם בלבד. נסיבות ביצוע העבירה על פי עדותו של העד מפורטות בדו"ח פעולה ת/3 שרשם העד והוגש כראיה.

המזכר לא נמצא בתיק התביעה וגם לאחר שהדבר נבדק פעם נוספת על ידי ב"כ המאשימה, לא נמצא. ב"כ

המאשימה הודיע לבית המשפט: "לאחר בדיקה לא נמצאו מסמכים נוספים אשר סרוקים בדותן".

העד העיד על תוכנו של המזכר על פי זכרונו ונחקר על ידי ב"כ הנאשם.

העובדה שהמאשימה לא הציגה את המזכר האמור אין בה כדי להביא לביטול כתב האישום מכוח טענת הגנה מן הצדק, אלא תבוא לידי ביטוי בשקלול הראיות ומשקלן בשלב הכרעת הדין.

הואיל והעד פירט את נסיבות הנהיגה והנסיבות בהן הבחין לעניין ביצוע העבירה בדו"ח הפעולה שרשם, ואילו במזכר פירט, לדבריו, רק את תגובת הנאשם, הרי שהמזכר אינו שולל או פוגם באופן מהותי בהגנת הנאשם. שהרי, במסגרת פרשת ההגנה יוכל הנאשם למסור את גרסתו המלאה לאירוע והגנתו לא תיפגם כתוצאה מהעדרו של המזכר. יתכן כי דווקא ההיפך הוא הנכון, והיעדרו של המזכר יכול ויפעל לטובת הנאשם.

לעניין דו"ח עיכוב אשר ע.ת.1, רון לחמי, העיד כי רשם אך אינו נמצא בחומר הראיות. דו"ח העיכוב לנאשם נרשם על ידי ע.ת.2 וע.ת.1 רשום על גביו כשוטר אשר השתתף בעיכוב (ת/4). לפיכך, דו"ח העיכוב שנרשם לנאשם הוגש כראיה.

סיכומי של דבר, אני דוחה את בקשת הנאשם לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

המזכירות תעביר את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.